

Sygn. akt VIII Gz 66/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Marek Tauer

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2013 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: M. M.

przeciwko: A. K.

na skutek wniesionego przez pozwanego zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 25 kwietnia 2013 r. sygn. akt VIII GC 116/13

postanawia:

odrzucić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Bydgoszczy zwolnił pozwanego od obowiązku uiszczenia opłat. W uzasadnieniu postanowienia Sąd Rejonowy wskazał, iż koszty sądowe obejmują opłaty i wydatki. Z uwagi na lakoniczność oświadczenia o stanie majątkowym Sąd uznał, że pozwanemu nie przysługuje zwolnienie z obowiązku uiszczenia wydatków. W zażaleniu od powyższego rozstrzygnięcia skarżący twierdził, że w związku z wydatkami nie miał możliwości na opłacenie kosztów niniejszego procesu i z przyczyn niezależnych nie jest on w stanie ponieść kosztów sądowych. Ponadto wskazał, że w związku ze znacznymi do poniesienia kosztami sądowymi realizacja jego prawa do sądu powinna nastąpić poprzez zwolnienie go od kosztów sądowych w całości.

.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega odrzuceniu.

Zażalenie pozwanego podlegało odrzuceniu z uwagi na brak przedmiotu zaskarżenia. W judykaturze i doktrynie jest utrwalony pogląd, że zaskarżone może być tylko orzeczenie istniejące. Nie można zatem wnieść środka odwoławczego od orzeczenia, które nie zostało - w rozumieniu przepisów prawa procesowego - wydane. Chodzi tu przy tym zarówno o brak orzeczenia w ogóle jak i o brak w wydanym orzeczeniu rozstrzygnięcia w tym przedmiocie. Tak jest w sprawie niniejszej. Zaskarżonym postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2013 r. Sąd Rejonowy zwolnił pozwanego od obowiązku uiszczenia opłat natomiast nie oddalił wniosku w przedmiocie zwolnienia od obowiązku uiszczenia wydatków. Brak rozstrzygnięcia w sentencji zaskarżonego postanowienia, skutkuje dla skarżącego brakiem przedmiotu zaskarżenia, a w konsekwencji niedopuszczalnością przedmiotowego zażalenia na podstawie art. 370 kpc (por. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 października 1986 r., III CRN 244/86, OSNCP 1988, poz. 17, str. 46-47). Co prawda w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia sporządzonym po zwrocie akt w trybie § 97 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23.02.2007 r. – Regulamin urzędowania sądów powszechnych, Sąd Rejonowy podał,

że należało oddalić wniosek o zwolnienie od obowiązku uiszczenia wydatków to jednak nie ulega wątpliwości, że rozstrzygnięcie o żądaniu stron może nastąpić tylko w sentencji orzeczenia (art. 325 k.p.c.), a nie w jego uzasadnieniu, które sporządza się w celu wskazania podstawy faktycznej i prawnej orzeczenia z przytoczeniem przepisów prawa (art. 328 & 2 k.p.c.).

Stosownie do treści art. 373 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc, Sąd drugiej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym zażalenie, jeżeli ulegało ono odrzuceniu przez sąd pierwszej instancji (...).

Z tych względów, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc w związku z art. 397 § 1 i 2 kpc orzekł, jak w postanowieniu.